

227a

Jan Jelski

Michalina z Wojnów Glogerowa. Urodzona w dziedzicznych Wojnach, na Podlasiu, w roku 1811, zmarła 27 Lipca 1905 roku w Jeżewie, przeżywszy lat 94, pochowana w niedalekim Tykocinie, w Kaplicy rodzinnej. Była żoną ś. p. Jana Glogera, oficera 2-go pułku strzelców wojsk polskich (z roku 1831), inżyniera z fachu i dzielnego gospodarza. Stadło mieszkało poprzednio w *Złotoryi* nad Narwią na dzierżawie, a w roku 1839 kupiwszy od Sosnowskich niezbyt odległe Jeżewo, należące niegdyś do

starostwa tykocińskiego (oddanego za zasługi głośnemu w narodzie Stefanowi Czarnieckiemu) rozwinęło tu gospodarstwo wzorowe i oddawszy się pracy społecznej, wywierało wpływ znakomity na całą okolicę, szczególnie zaś na lud wiejski i jedyne go syna Zygmunta, który jako gruntowny badacz, starożytnik i pisarz stał się znany. Nieboszczka niepospolicie uzdolniona, obdarzona za młodanej tylko Bogu, bliźnim i nad życie ukochanej ojeźźnie? Wszak była całą duszą chrześcijanką i Polką, a to tłumaczy, wyraża wszystko. Czyny Jej nabjardziej utkwily w sercach i pamięci włościan, licznych sierot, wychowanc i wychowanków, którymi, była zawsze otoczona jak prawdziwa opiekunka. Uzcil też Jej pamieć lud okoliczny placząc i błogosławiąc przy oddaniu ostatniej posługi.

du telentem rym otwórczym zachowała aż do ostatka zadziwiająca pamięć, była istną kroniką chodząca, a Jej opowiadanie nie wyczerpaną skarbnię faktów. Łączyły ją najprzyjaźniejsze stosunki ze Zmichowską, Estrejcherem, Plugiem, Julianem Bartoszewiczem i wielu innymi, zaś w młodości z siostrami Fryderyka Chopina. Czyż potrzeba długo omawiać szczegóły z żywota takiej Matrony, od-

A. Jelski.

